

Ημερολόγιο ασημάντων 487: Με το στόμα γεμάτο οπώρας /Η Ντόρα έπρεπε να είναι Π./Θ/ Χάσαμε τον Ανδρέα ΛΟ

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Δεν μ'αρέσουν οι τύποι που δεν τους πιάνε από πουθενά. Έτσι ήμουν κι εγώ άπιαστος. Μαζί με τον Κούρο έτρεξα υπερμαραθώνιο 50 χλμ. στις πολιτείες της Αυστραλίας.

1.6.22 Τετάρτη, τέταρτο μπάνιο στη Γλυφάδα. Γύφτοι με το τσιγάρο στη θάλασσα όπου νάναι τα πετάνε. Άνοδος της μετοχής της ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ, αναμένονται υπερκέρδη, όπου νάναι την πετάνε! Εντάξει, το καταλαβαίνω: Βαρδινογιάννηδες είναι αυτοί, αλλά και η ΤΕΡΝΑ στα ύψη; Α, μπήκε ο Μαρινάκης μέσα με το δεξί και θέλει να βγει για γρήγορα κέρδη με το αριστερό. Όλα τα άλλα είναι οδοντόπαστες. [...]

• Άκουγα και έβλεπα χτες, κοντά στα μεσάνυχτα στην ΕΡΤ1 την Ντόρα Μπακογιάννη και ήταν όντως μεγαλοπρεπής και γενναία, παρά τα προβλήματα υγείας, εξαιρετική σε όλο το εύρος της ανάλυσής της για το τουρκικό παραλήρημα. Έχει μία προσωπικότητα η γυναίκα, έχει μία άνεση στα εξωτερικά, ένα τουπέ που το δείχνει με αυτή τη χαρακτηριστική ξενική προφορά όταν αναφέρεται σε διασημότητες του χώρου της, με στόμα μπουκωμένο εξωτικές οπώρες, με προστριβόμενα έρρινα και φωνολογικά στραμπουλήγματα. Την άκουγα και σήμερα το πρωί στον ...αγαπημένο μας ΣΚΑΙ κι ήταν ακόμη καλύτερη. Αυτή έπρεπε να είναι πρωθυπουργός κι όχι ο μικρός αδελφός που δείχνει δυσκοίλιος, είτε σφίγγουν, είτε όχι τα πράγματα, και το μόνο που ξέρει να κάνει είναι να σκίζεται για τα συμφέροντα της ελίτ, όπως θα έλεγε ο Μεγάλος αδελφός, ο αείμνηστος και Μοναδικός Εκείνος Εραστής στη σύγχρονη πολιτική Ιστορία, που τον ήθελε με πάθος όλη η χώρα. (Και περισσότερο μια Μιμή Αέρος, για ένα κωλόσπιτο, μία ...πτωχή καλύβη στην Εκάλη). Αλλά δεν βλέπω να καλούνε πια στα κανάλια τον Ανδρέα, το Λοβέρδο μωρέ, που τον είχαν στα ώπα ώπα ο Κουβαράς και οι άλλοι δημοσιογράφοι και προαλειφότανε για αρχηγός εκπεπωκότος κόμματος και τώρα τον κρύβουν στις αποθήκες, αφού τον Ξεπλύνανε πρώτα καλά καλά και τον σβήσανε από τους καταλόγους, όπως σβήσανε και ξεχάσανε τον αείμνηστο Τράγκα από τη Λαγκάρντ ημών. Αλλά βλέπετε δεν υπάρχουν παραμύθια χωρίς αίμα και κάθαρση. Και ο σοφός πράσινο λαός άλλον επέλεξε πια για αρχηγό του ΣΟΚ: μικρούλικο και απερπάτητο μωρό.

2.6.22 Πέμπτο μπάνιο στη Γλυφάδα μία κοπέλα με παντελόνια τατουάζ, καλλίγραμμη, φλερτάρει με το αγόρι της, ο Θεός να το κάνει αγόρι: κακεκτικό, κουρεμένο, σκατοφατσούλα, αυτή όλο του μιλάει, δεν βάζει γλώσσα καπνίζει το ένα τσιγάρο πάνω στο άλλο σαν την Μαίρλυν Μονρόε, ανάβει κι αυτός ένα τσιγάρο, κάθονται κάτω από μία από τις πολλές ομπρέλες του δήμου που είναι όλες πιασμένες. Ζέστη πολλή

Πλάσματα. Πεδίον του Άρεως. Φωτό: Δημήτρης Τζουμάκας.

35 β. αλλά η θάλασσα δεν είναι όπως χτες, είναι κρύα... και προτιμώ το βιβλίο μου και την καυτή άμμο. Δύο πακιστανόι έρχονται να μου πουλήσουν χαιμαλιά, ένας τρίτος πουλάει μπύρες παγωμένες. Καλά, δεν ξεμεισιάζεται ο άνθρωπος; δεν τον πονάει η κήλη; Όσο περνάει η ώρα όλο έρχονται και νέα άτομα. Πισοιρικάδες επί το πλείστον. Παίζουν ρακέτες τουκ τουκ πάνω από το κεφάλι μου την ώρα που ο Άλβαρο στο Μεξικό εμπλέκεται σε ένα συλλαλητήριο και η αστυνομία ή ο στρατός -δεν θυμάμαι - οι παραστρατιωτικοί καλύτερα, ανοίγουν πυρ και σκοτώνουν 43 φοιτητές! Υπάρχουν και μισοπεθαμένοι τους οποίους οι δολοφόνοι τους τσουβαλιάζουν σε φορτηγά και πάνε να τους ρίξουν στη χωματερή. Διαβάζω το μυθιστόρημα που μου έδωσε ο Αντώνης Φράγκος «Η ανακάλυψη των σωμάτων» του Pierre Ducrozet (1982) κι ο Άλβαρο είναι στους επιζώντες για να εξελιχθεί η αφήγηση και να δούμε τι θα κάνει στο τέλος, είναι και δαιμόνιος χάκερ

Δυο νεοφερμένες έρχονται και απλώνουν τις πετσέτες κοντά μου και γδύνονται σαν βεντέτες. Είναι δεν είναι 15 χρονών, αμούστακες κοπέλες. Ένας νεαρός από την ομάδα αθιγγάνων της διπλανής ομπρέλας έρχεται και τους λέει: «Γιατί δεν ερχόσαστε στην παρέα μας κάτω από την ομπρέλα, εδώ θα σας κάψει ο ήλιος. Έχουμε και τρανζιστοράκι». Τους προσφέρει τσιγάρο. Οι κοπέλες παίρνουν το τσιγάρο και πηγαίνουν στη σκιά με το νεαρό τσιγγάνο. Δεν θα μας γαμίσουν κιόλας, λέει η μία. Και τι πειράζει; λέει άλλη.

Στο μεταξύ, η κοπέλα με το τατουάζ στα πόδια παντελόνι, στην μπροστινή ομπρέλα, γίνεται όλο και πιο εκδηλωτική με το αμόρε της. Πηγαίνει πίσω του και του τρίβει την πλάτη, του χαϊδεύει

το κουρεμένο του κεφάλι, του βάζει ένα τσιγάρο στο στόμα το κορίτσι με το τατουάζ στα πόδια. Το αγόρι είναι πάντα συγκρατημένο, ντρέπεται, ίσως και να φοβάται, την φοβάμαι κι εγώ. Αυτή γέρνει στα πόδια του και αυτός της αγγίζει τελικά το στήθος. Χάπι εντ, τέρμα η κατασκοπία κάτω από τα γυαλιά πλίσου, back to Alvaro!

3.6.22 Παρασκευή. Ο θάνατος του ποιητή. Ενός καλού ποιητή, σεμνού, εκτός κύκλου, μη συστημικού. Δεν παίχτηκε στα μίντια, δεν ήταν ο Δάκης, δεν ήταν ο Αλλυλιέφαντος, το πρωτοπαλίκαρο του Θρύλου, ήταν κάτι πολύ ξεχωριστό για να τον ξέρει η άρρωστη Ιερουσαλήμ και οι παροικούντες δ.φοι: Έφυγε σήμερα σε ηλικία 69 ετών από καρκίνο στους πνεύμονες ο ποιητής Αντώνης Ζέρβας (Πειραιάς 1953) «Σαν έρημα κι απελπισμένα σώματα στην κλίση / μιας οποιασδήποτε δοσοληψίας». [...] Δεν μ'αρέσουν οι τύποι που δεν τους πιάνε από πουθενά. Έτσι ήμουν κι εγώ άπιαστος. Μαζί με τον Κούρο έτρεξα υπερμαραθώνιο 50 χλμ. στις πολιτείες της Αυστραλίας. Τώρα μ'έχει πιάσει η μέση μου και δεν μπορώ να κουβαλήσω ένα τόμο στο σακίδιο. Σαν σήμερα (1963) πέθανε στη Μόσχα ο μεγάλος τούρκος ποιητής Ναζιμ Χικμέτ. Άσματα δικά του που τραγουδήσαμε μέχρι δακρύων όταν δεν τρέχαμε από δω κι από κει: «Η πιο όμορφη θάλασσα» (Μάνος Λοϊζος) «Αν η μισή μου καρδιά» (Θάνος Μικρούτσικος). Και σήμερα έφυγε ο ποιητής Ζέρβας. Ησυχία. Εις μνήμην.

4.5.22 Σάββατο. Οι ετοιμασίες για τον αυριανό εορτασμό των γενεθλίων λόγω του αφόρητου πρόωρου καύσωνος αναβάλλονται και το γεύμα και ο μυστικός δείπνος, όπως και οι συζητήσεις για τις πρόωρες εκλογές. Έστειλα ένα βιβλίο μου στο δρα Vincent και μου απάντησε, πάντα τυπικός. Αντίθετα ο αναρχικός φίλος μου δεν είπε τίποτα. Έτσι είμαι κι εγώ όπως νιώθω, όποτε νιώθω. Ξεχασιάρης, λίγο αχάριστος αλλά υπερδοτικός και παραπονιάρης. Όχι δεν είμαι αχάριστος. Κάθε άλλο. Όλα ισχύουν εκτός από αυτό. Ένα μου δίνεις δύο σου δίνω. Καμιά φορά αρκούμαι στο μισό.

Αύριο τα γενέθλιά μου, σήμερα ήταν να πάω στο γιο μου για την επίσημη συνάντησή μας, αλλά η μέση μου με πρόδοσε, μου συνέστησε να πάρω βολταρέν υπάρχει και σε χάπι των 75. Δεν παίρνω χάπια, μόνο βιταμινούλες. [...]

-Ε-ξαι-ρε-τι-κό κείμενο του Κώστα Κουτσουρέλη σήμερα για τον εκλιπόντα ποιητή Αντώνη Ζέρβα! Στο «Νέο Πλανόδιον», μου το έστειλε ο Γιάννης Δραμιτινός από το Σύννευ! Κάποιοι αναγνωρίζουν τις αξίες έστω και μετά θάνατον. Αναζητείστε το στο διαδίκτυο.